

Dnes som ti chcel napísať

Zuzana Smatanová

Dnes som ti chcel napísať,
že zamkni dvere, otvor predtým ako vstúpim dnu
a príde so mnou nadšenie a neha, čo neprešla ma po čase,
toho som sa nebál...

Myslím na tvoj hlas,
ako sa zachveje pri prvom slove
a ty mi neodpustíš moju trúfalosť
a smiech si necháš až so mnou na večer...

Chcel som ti tiež napísať,
že spoznal som sa so ženským intelektom
bol tebe podobný viac ako bolo treba
a prijal veci naivne bez myšlienky na teba...

Myslím na tvoj hlas,
ako sa zachveje pri prvom slove
a ty mi neodpustíš moju trúfalosť
a rozhovor si necháš so mnou na večer...

Nechcel som ti už napísať,
že netrávil som čas tak sám ako môžeš uveriť,
hľadám najcitlivejšie slová,
je ťažké zlepiť fraktúru niečoho ako cit...

Myslím na tvoj hlas,
ako sa zachveje pri prvom slove
a ty mi neodpustíš moju trúfalosť
a hádku si necháš až so mnou na večer...

Dnes som ti chcel napísať,
že zamkni dvere, nepúšťaj ma nikdy viac už dnu
nepríde so mnou nadšenie a neha,
tak to viac už nezostane, ja už s tebou nezostarnem...

Myslím na tvoj hlas,
ako sa zachveje pri prvom slove
a ty mi neodpustíš moju trúfalosť
a plač si necháš až sama na večer...